

Vergunningplicht koude- en warmteopslaginstallaties niet eenduidig

Energieopslag is een welkome bron van energiebesparing. Daar zijn de meeste betrokkenen het over eens. Installaties voor koude- en warmteopslag (KWO) worden dan ook in toenemende mate gerealiseerd, niet in de laatste plaats dankzij overheidssubsidies. Minder eensgezind is men over het al dan niet vergunningplichtig zijn van de installaties. De brancheorganisatie pleit voor algemene regels.

KWO-installaties worden steeds meer toegepast in kantoorgebouwen, industrie en land- en tuinbouw. De werking van het systeem komt neer op het injecteren dan wel onttrekken van grondwater. In zandlagen op 25 tot 100 meter diepte worden afzonderlijke putten geslagen waar warmte of koude wordt bewaard. Een warmtewisselaar zorgt ervoor dat 's zomers overtollige warmte uit een gebouw wordt opgeslagen in de ene put. Tegelijk onttrekt de wisselaar kou aan de andere put. Met die kou wordt het gebouw gekoeld.

Grondwater onttrekken

De provincies gaan over de aanleg van KWO-installaties. Het beleid van de afzonderlijke provincies verschilt nogal. De ophef rond de illegale KWO-installatie van de familie Jorritsma (de huidige burgemeester van Almere) ontstond mede doordat de provincie Flevoland af wil van dergelijke particulier gebruik van grondwater. Vanwege het onttrekken van grondwater is een vergunning nodig op basis van de Grondwaterwet. In het algemeen is er onduidelijkheid over vergunningplicht van de gesloten variant van de KWO-installaties. Omdat deze netto geen grondwater onttrekt zou er geen vergunning

nodig zijn, aldus de informatie van sommige leveranciers aan potentiële klanten. Dit in tegenstelling tot de 'open' systemen waarvoor veel strengere eisen gelden.

De provincie Overijssel was lang bezig met een KWO-installatie bij een bedrijf in Deventer. De provincie kwam pas achter het bestaan van de installatie na het lezen van een artikel in een tijdschrift. De installatie bleek niet vergund, noch op basis van de Grondwaterwet noch op basis van de provinciale Verordening voor de Fysieke Leefomgeving. Deze Verordening stelt regels over de hoeveelheid te onttrekken grondwater. Na langdurig overleg tussen provincie en bedrijf heeft de provincie in februari 2008 een handhavingverzoek verstuurd met een termijn van zes maanden om een vergunning aan te vragen. Uiteindelijk is het bedrijf overstap gegaan en heeft het een vergunning aangevraagd.

Een tweede kwestie in Overijssel betreft een KWO-installatie in een gemeentehuis. De provincie stelt dat de gemeente in een speciale zone ligt waar niet of niet diep mag worden geboord vanwege drinkwaterwinning en grondwaterbescherming. Beide

overheden hebben besloten deze zaak voor de rechter te brengen. De uitspraak wordt in juni verwacht.

Algemene regels

Vorig jaar heeft de Tweede Kamer een motie van kamerlid Jan Boelhouwer (PvdA) aangenomen waarin de regering om een nieuw beleidskader voor KWO-installaties wordt gevraagd. De motie pleit voor een minder strenge aanpak van kleinere, zowel open als gesloten systemen. CDA-Statenleden in de provincie Zuid-Holland hebben onlangs opnieuw die onduidelijkheid onder de aandacht gebracht. In Zuid-Holland met zijn vele tuinbouwkassen, wordt beleid ontwikkeld waarmee een betere samenwerking tussen overheid en bedrijfsleven tot stand moet komen.

De branchevertegenwoordiging, de Nederlandse Vereniging van Ondergrondse Energieopslagsystemen (NVOE) wil de vergunningverlening voor koude- en warmteopslagsystemen versoepelen. NVOE pleit voor inpassing van algemene regels in het Waterbesluit. Bijkomend voordeel is een jaarlijkse vermindering van de financiële lasten voor het bedrijfsleven van ruim zes miljoen euro, aldus de branche. De administratieve lasten worden hierdoor met vijftig procent teruggebracht. Dit geldt zowel voor de vergunningverleners als voor het bedrijfsleven.

Twee aannemingsbedrijven zijn druk bezig met het afdekken van de grootste gifbelt van Nederland. De gifgronden in de honderd hectare grote Noord-Hollandse Volgermeerpolder worden afgedicht met een natuurlijke veensubstraat. De voormalige stortplaats bij Broek in Waterland moet door deze ingenieuze oplossing over een aantal decennia een veilig gebied worden voor recreatie en natte natuur met zeldzame dieren en planten.

Foto: Persbureau Noordoost

Friese traditie behouden door sms

Het rapen van kievietseieren is begin maart gewoon van start gegaan. Het voortbestaan van deze Friese traditie stond op de tocht nadat de Raad van State in juli 2008 oordeelde dat het rapen van kievietseieren tussen 2003 en 2007 onrechtmatig geschiedde.

De provincie Friesland ontwikkelde daarvoor een systeem dat ervoor moest zorgen dat het maximaal toegestane aantal van 6431 geraapte kievietseieren niet wordt overschreden. De zoeker moet volgens dit systeem in het bezit zijn van een lidmaatschapsbewijs van de Bond van Friese Vogelwachten (BFVW). Vindt deze persoon een ei, dan moet hij een sms-bericht versturen, zodat kan worden bijgehouden hoeveel eieren al zijn geraapt. Vervolgens ontvangt de vinder een sms waarin staat of hij het ei mag meenemen of weer terug moet leggen.

De rechtbank in Leeuwarden oordeelde eind februari dat deze methodiek

voldoende waarborgen biedt om het rapen van kievietseieren te reguleren. Een uitspraak die tot ongenoegen leidde bij de Faunabescherming, die al sinds 1976 strijdt tegen het rapen van broedsel en stelt dat het systeem niet waterdicht is. De Friese rechtbank wees erop dat geen enkele methode sluitend is en vindt het nu opgestelde systeem goed genoeg.

De provincie Friesland is het enige gebied in Europa waar kievietseieren mogen worden geraapt. Het eerste kievietsei werd overigens, net als vorig jaar, gevonden in het Utrechtse Eemnes. Op 8 maart werd het eerste ei gevonden in dezelfde polder als het jaar ervoor.

3.500 extra inrichtingen onder Activiteitenbesluit

Op advies van minister Cramer (VROM) heeft de ministerraad ingestemd om nog eens 3.500 inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen. Daardoor vervalt voor deze inrichtingen per 1 januari 2010 de vergunningverplichting op basis van de Wet milieubeheer en gelden alleen de algemene milieuregels. Daarnaast komt voor ongeveer 415 inrichtingen de vergunningplicht op basis van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren te vervallen. Ook laboratoria en praktijkruimten, de natuursteenbewerkende industrie, de mechanische textielverwerking en de koude vleesverwerking vallen door dit nieuwe voorstel onder het Activiteitenbesluit. Met deze wijziging moet een lastenverlichting van 25 miljoen euro worden gerealiseerd.

Door het vervallen van de vergunningplicht ontstaat tijdswinst voor bedrijven en overheden, terwijl de administratieve en bestuurlijke lasten niet toenemen. De algemene regels beogen naast een betere uitvoering en handhaving, tevens een betere bescherming van het milieu te bewerkstelligen.

Opgemerkt

‘Zelfs op het strand loop ik te denken wat er allemaal nog geregeld moet worden voor de workshops actievoeren. Waar we anders gewoon onze acties dóen, zijn we voor dit publieksevenement afhankelijk van vergunningen en de havendienst doet nogal moeilijk.’ **Actievoerder Theo de Winter over het jubileum van Greenpeace in NRC Handelsblad.**

‘We hebben het niet over gevaarlijke of ongezonde bedrijvigheid, maar over bedrijven die af en toe wat hinder kunnen geven en daarbij ook wel eens de normen overschrijden. Ongeveer zoals je ook wel eens last kunt hebben van een buurman die zijn gras maait.’ **Peter Drenth, wethouder in Doetinchem, zegt in NRC Handelsblad met omwonenden van een papierfabriek afspraken te willen maken over het gedogen van de normoverschrijding.**

‘Gemeenten moeten eind december 2009 een principe besluit hebben genomen over met wie ze willen samenwerken en in welke vorm. Het definitieve besluit zal moeten worden opgenomen in de collegeakkoorden rond april 2010.’ **Voorzitter Annemarie Jorritsma presenteert de reactie van de VNG op de verplichte omgevingsdiensten.**

‘Een toezichthouder moet een geduchte tegenspeler zijn van de intelligente in de financiële industrie. Ik pleit dan voor het best mogelijke toezicht, en dan moet je niet beknibbelen op geld.’ **Kees Storm, top-commissaris bij onder meer Aegon en Unilever in De Volkskrant.**

Hoe gaat het toch met... De zelfregulering ontgronding?

Een opvallende samenloop van omstandigheden: op zoek naar een geschikt onderwerp voor deze rubriek valt het oog op een tekst in HandHaving (nummer 5, 2004) over Zelfhandhaving ontgronding. Frits Breure, projectleider van de eenheid Water en Bodem, vertelt hierin over het voornemen om in de provincie Overijssel een draagvlakonderzoek uit te voeren onder vergunninghouders ontgrondingen. Hij vraagt bovendien lezers eventuele ervaringen met Zelfhandhaving te melden. Het artikel uit 2004 roept bij nalezing zoveel vragen op dat navraag naar de afloop, nog geen vijf jaar later, terecht lijkt. En wat blijkt? Frits Breure had dit zelf ook bedacht en stuurde HandHaving eind vorig jaar hierover een bericht. De afronding van het onderzoek kreeg namelijk een andere vorm dan aanvankelijk gedacht.

Onzorgvuldig handelen

Het extern draagvlakonderzoek moest uitwijzen hoe zo'n tien vergunninghouders ontgrondingen tegen zelfhandhaving of zelfregulering van deze diepe ontgrondingen aankijken. Projectleider Frits Breure in 2004: „De handhaving van ontgrondingsvergunningen komt telkens neer op dezelfde overtredingen en de gebruikelijke aanschrijvingen. Overtredingen betreffen vooral de terreinveiligheid: bebording, hekwerk, taludstabilisatie. De vergunninghouders gaan meestal in de fout omdat zij onzorgvuldig handelen. Het plan is om algemene veiligheidseisen als minimum voorschriften

in een leidraad ontgrondingen op te nemen om zo de eigen verantwoordelijkheid en daarmee de zelfregulering te stimuleren. Vanuit het kwaliteitsbeleid van de vergunninghouder zouden de voorschriften verder kunnen worden aangevuld voor de specifieke locatie. Vaak geven certificeringssystemen hiertoe al aanleiding. Het aantal controles en papieren rompslomp zou daarmee danig kunnen verminderen.”

Andere afloop

Vijf jaar later meldt Breure dat indertijd helaas geen reacties op zijn oproep zijn binnengekomen. Ook is het zelfreguleringsproject afgerond met een wat andere afloop dan hem oorspronkelijk voor ogen stond. „Uit het onderzoek bleek dat invoering van een dergelijk systeem op ruim voldoende draagvlak onder de betrokken vergunninghouders kon rekenen. Helaas bleek tijdens een symposium in december 2006 dat de animo bij de vergunninghouders om zelf actief mee te werken aan de ontwikkeling van een dergelijk systeem gering was. De voordelen voor de ontgronder werden niet hoog geschat en waarschijnlijk vonden men het ook te arbeidsintensief”.

Kleine overtredingen

De provincie besloot daarop het project af te ronden en in vereenvoudigde vorm te laten aansluiten op het begin 2007 gestarte pilotproject milieuhandhaving kleine overtreding vergunningsvoorschriften. Breure: „Dit project houdt in dat de provinciale handhaver lichte overtredingen

van een milieuvergunning vastlegt in een controleformulier met herstellertaken voor de vergunninghouder. Na het ongedaan maken van de laatste vastgelegde overtreding vult de vergunninghouder een antwoordkaart in en stuurt deze naar de provincie. Daarna volgt een steekproefsgewijze hercontrole.”

Het pilotproject werkt goed, blijkt uit een evaluatie eind 2007. Het wordt dan ook verbreed tot alle overtredingen van niet-kernvoorschriften van de milieuvergunning. De provincie geeft in maart 2008 alle betrokkenen (vergunninghouders ontgrondingen, Openbaar Ministerie en politie) schriftelijk aan het project zelfregulering handhaving diepe ontgrondingen te willen aansluiten. Hierop ontvangt de provincie geen reacties. Dus besluiten de Gedeputeerde Staten van Overijssel op 15 december 2008 dit vereenvoudigde systeem voor diepe ontgrondingen in te voeren.

Logboekverplichting

Voor Overijsselse diepe ontgrondingen betekent dit dat de logboekverplichting die voor dit soort inrichtingen al bestond volgens de provinciale milieuvergunningen, wordt verbreed tot de provinciale ontgrondingsvergunningen. Breure: „Aan dit logboek wordt een checklist handhaving ontgrondingsvergunning toegevoegd. Daarmee wordt niet alleen de handhaving van de relevante voorschriften door de vergunninghouder geregistreerd, maar ook de afhandeling van calamiteiten en klachten van omwonenden en andere belanghebbenden. Dit aspect van klachtafhandeling is nieuw”.

De toegangsdeur van Yab Yum in Amsterdam blijft in elk geval voorlopig nog gesloten.
Foto: ANP/Marcel Antonisse

Raad van State buigt zich over sluiting Yab Yum

De Raad van State buigt zich op 7 mei over de sluiting van de Amsterdamse seksclub Yab Yum. De hoogste bestuursrechter van Nederland neemt deze zaak op verzoek van Yab Yum eerder in behandeling. In elk geval tot de uitspraak moet het bordeel gesloten blijven.

Een overweging van de raad om de zaak eerder te behandelen, is de onduidelijkheid over tot hoe ver de Wet BIBOB (Bevordering Integriteitbeoordeling door het Openbaar Bestuur) precies mag gaan. Niet zozeer vanwege het bordeel, maar omdat het volgens de raad in het belang is van alle ondernemers. De wet maakt het mogelijk om vergunningen in te trekken als de overheid vermoedt dat ondernemers deze misbruiken voor criminele activiteiten.

Begin vorig jaar werd het etablissement aan het Singel aan de hand van een BIBOB-onderzoek gesloten.

Volgens de gemeente werd het bordeel in 1999 niet aan Hennie Vittali verkocht, maar aan de Hells Angels. Vittali zou slechts een marionet zijn. De rechtbank oordeelde in november dat Yab Yum terecht is gesloten, omdat de veroordeelde Hells Angel Harrie Stoeltie de leiding zou hebben binnen de seksclub. Bewijs voor een relatie tussen Vittali en de Hells Angels achtte de rechtbank niet bewezen.

Meer informatie over bureau BIBOB vindt u in HandHaving nummer 2 uit 2008.

Kort

Amsterdam is niet verkozen tot de groenste stad van Europa. De hoofdstad was een van de acht kanshebbers voor de **European Green Capital Award**, maar greep in Brussel naast de titel. Amsterdam werd genomineerd omdat de stad veel samenwerkt met bedrijven, maatschappelijke organisaties en bewoners voor verbetering van de leefomgeving. Stockholm ging uiteindelijk met de titel aan de haal. In 2010 mag de Zweedse stad zich een jaar lang de Europese Groene Hoofdstad noemen.

Iedereen die jonger oogt dan twintig jaar moet zich sinds begin maart **legitimeren** als hij in een supermarkt alcohol of tabak wil kopen. Het Centraal Bureau Levensmiddelenhandel (CBL) wil zo voorkomen dat jongeren in de supermarkt deze genotsmiddelen kunnen aanschaffen. De identificatieplicht gaat verder dan de wet voorschrijft. Deze stelt alleen dat jongeren beneden de zestien zich moeten legitimeren.

Sinds 1 januari 2009 gebruikt de G4 – Den Haag, Amsterdam, Rotterdam en Utrecht – de **bestuurlijke strafbeschikking (BSB)** om kleine ergernissen te bestrijden. De vier grote steden kozen voor dit instrument, omdat de incasso wordt afgehandeld door het CJIB en het verzetsproces door het OM en het CJIB. Dit in tegenstelling tot het alternatief, de bestuurlijke boete, waarbij gemeenten het proces van inning en bezwaar zelf moeten afhandelen. De gemeente Den Haag nam de BSB pas in februari in gebruik.

Verplichte toetsing voor gebruik biociden

In Nederland worden op dit moment zo'n achthonderd tot duizend biocideproducten gebruikt zonder wettelijk vereiste toelating. Het gaat om bijvoorbeeld ontsmettingsmiddelen of ongediertebestrijdingsmiddelen. Om de veiligheid van met biocide behandelde producten te garanderen, voeren zeven ministeries (VROM, SZW, LNV, V&W, VWS, EZ en Justitie) gezamenlijk een gedifferentieerd handhavingsbeleid in. Deze nog niet toegelaten biociden die nu op de Nederlandse markt zijn te verkrijgen, moeten door het onafhankelijke College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Ctgb) worden getoetst. Hiervoor is half april een aanmeldprocedure begonnen, die duurt tot en met half juli. Als producenten en importeurs hun toetsverplichting niet tijdig nakomen, hebben de betrokken handhavende diensten vanaf 15 juli 2009 de mogelijkheid een product van de markt te halen.

Meer informatie op www.ctgb.nl

Niet iedereen is even gelukkig met de invoering van het rookverbod. Cafés die hun klanten toch binnen laten roken lopen het risico op een proces-verbaal en mogelijk een rechtzaak.

Foto: ANP/Robert Vos

Rookverbod wankelt onder rechterlijke uitspraken

Het rommelt rond het rookverbod in de horeca. Waar de Groningse kroeg De Kachel eerder werd beboet met € 1200 en een voorwaardelijke sluiting van een maand, trekt het Bredase rokerscafé Victoria voorlopig aan het langste eind.

Terwijl de overheid cafés voor het personeel rookvrij wil maken, gaat het in de rechtzaal om de vraag of je dat ook kunt opleggen aan kleine cafés die geen aparte rookruimte kunnen maken. Café Victoria in Breda werd begin april vrijgesproken van overtredingen, ondanks het feit dat het zich in 2008 slechts twee weken aan het rookverbod hield. Volgens de rechter worden eenmanszaken door het verbod onevenredig hard getroffen. Zowel het Groningse De Kachel als het OM van Breda hebben aangegeven hun zaak in hoger beroep aan te kaarten. In theorie is het mogelijk dat de Hoven verdeeld oordelen. De Hoge Raad moet dan uiteindelijk de lucht klaren. De invoering van het rookverbod in de horeca, in juli 2008,

is nog geen doorslaand succes. In januari 2009 maakte de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) bekend dat 23 procent van alle Nederlandse cafés en discotheken het rookverbod overtreedt. Sinds de invoering van deze maatregel heeft de inspectiedienst meer dan veertienduizend controles uitgevoerd. Daarbij volgde vijfhonderd keer een waarschuwing en tweeduizend processen-verbaal.

Harry Borghouts, commissaris van de koningin in Noord-Holland, stelde begin dit jaar dat de invoering van het rookverbod het gezag van de overheid uitholt. Een wet kan volgens Borghouts niet worden gehandhaafd, wanneer burgers zich massaal tegen een besluit keren. Minister Klink van Volksgezondheid reageerde fel:

„Ik heb begrip voor mensen die het rookverbod vervelend vinden, maar ik heb geen begrip voor baarlijke nonsens. Bovendien zijn ook de VS, Ierland en Engeland nog steeds betrouwbare rechtsstaten na de invoering van het rookverbod.”

Cafés eisen compensatie voor het rookverbod, vanwege een verlies aan inkomsten. Minister Klink wil hier echter niets van weten. Volgens hem is niet gebleken dat de lagere omzet wordt veroorzaakt door het rookverbod in de horeca. In februari maakte de Koninklijke Horeca Nederland (KHN) echter bekend dat de omzet in de cafés in het laatste kwartaal van 2008 6,9 procent lager is dan in hetzelfde kwartaal het jaar ervoor. Bij restaurants daalde de omzet met 5,3 procent. KHN wijst het rookverbod aan als een belangrijke oorzaak van deze daling. Maar ook de invloed van de verslechterde economie sluit de branchevereniging niet uit.

Minister Cramer wil onderzoek naar gevolgen slibstort

Er wordt voorlopig geen vervuilde slib uit rivieren of waterlopen meer gestort in waterplassen. Minister Jacqueline Cramer van VROM wil eerst onderzoeken of er extra maatregelen nodig zijn om het grondwater en de bodem hiertegen te beschermen.

De minister stelt een commissie in die moet bepalen of aanvullende regels omtrent het storten van vervuilde bagger noodzakelijk zijn. Onderzoeksinstituut TNO heeft al in 2006 een onderzoek uitgevoerd. Destijds luidde de conclusie dat stortingen een negatief effect op het grondwater kunnen hebben. Opmerkelijk, want bij het opstellen van het Besluit bodemkwaliteit (Bbk) werd geen rekening

gehouden met dit rapport. Onderzoekers toonden aan dat door de veranderde omstandigheden en de dynamiek van de stort in een waterplas, verontreinigde stoffen als pcb's, PAK's en zware metalen anders reageren dan verondersteld.

Wel of niet schadelijk

Een van de grondregels in het Bbk is dat de natuur en het milieu niet negatief beïnvloed mag worden. Bij het ontwerp van het besluit werd aangenomen dat de stort van vervuilde bagger afkomstig uit rivieren, de natuur niet zou schaden als het slib in een andere rivier en de daaraan grenzende plassen wordt gestort. Het gaat dan om 'gebiedseigen materiaal'. Juist deze aanname haalden de TNO-

onderzoekers onderuit. Bijkomend probleem is dat de normen voor schone grond in 2008 zijn versoepeld. Wat eerst vervuilde bagger was, heet nu 'te hergebruiken grond' en mag zonder milieuvergunning worden gestort. Alleen zwaar verontreinigd slib (ongeveer 5%) wordt verplaatst naar een met speciaal ingericht slibdepot. Minister Cramer heeft inmiddels met de grondbanken afspraken gemaakt over opschorting van stortingen. Daarnaast wil zij op korte termijn om de tafel met aannemers, waterschappen en Rijkswaterstaat. Lopende zaken worden intussen niet stilgelegd. Wel wil Cramer dat er extra voorzichtig wordt gewerkt en er voor het storten van vervuilde bagger bijvoorbeeld een isolerende laag wordt aangebracht.

Zeecontainers met een te hoge concentratie gas worden vanaf 1 mei uit de transportketen genomen.

Foto: ANP/Fotobureau Dijkstra

Gifcontainers opnieuw onder de loep

Na een korte periode van relatieve rust lijkt de discussie omtrent het gasen van containers weer in alle hevigheid op te laaien. Begin maart leidde een uitzending van het TV-programma Zembla tot nieuwe Kamervragen over gassing. Volgens het programma stoten consumentenproducten die vervoerd zijn in een gegaste zeecontainer langer gevaarlijke stoffen uit dan het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) aanneemt.

Zeecontainers worden gegast om de inhoud te beschermen tegen ongedierte en schimmelvorming. Zo worden er tabletten van het zeer giftige fosforwaterstof bij de lading gedaan. Of er wordt met behulp van een verdampers methylbromide in de containers gespoten. Dergelijke gassen kunnen tijdens de reis door de vervoerde goederen, zoals matrassen, kleding en schoenen, worden geabsorbeerd. Onderzoek toont aan dat de producten enige tijd na het transport nog steeds kleine hoeveelheden gif uitstoten.

Gealarmeerd

Het RIVM onderzocht de helft van een matras die was vervoerd in een gegaste zeecontainer. Het instituut concludeerde dat er na een paar dagen uitwasemen geen risico's meer waren. Duitse onderzoekers, die de andere helft onderzochten, constateerden echter dat de matras na vijf maanden luchten nog steeds te veel gif uitstootte (en dus ook bevatte!). Minister Klink van Volksgezondheid zei gealarmeerd te zijn door dit gegeven en kondigde een nieuw onderzoek aan naar de gevaren van producten uit gegaste containers. Het RIVM heeft al aangegeven na te gaan hoe de Duitse collega's hun onderzoek hebben uitgevoerd.

Een week eerder stuurde minister Cramer van VROM een brief naar de

Tweede Kamer waarin zij aangaf dat de samenwerkende inspectiediensten harder gaan optreden tegen gegaste containers. Zo gaan Nederlandse afnemers bepalingen in contracten met leveranciers opnemen die het gebruik van gevaarlijke gassen moeten beperken. Daarnaast worden vanaf 1 mei alle zeecontainers met een te hoge concentratie gas uit de transportketen genomen. Cramer verwacht dat deze vertraging, die tot enkele maanden kan oplopen, ertoe leidt dat bedrijven hun leveranciers onder druk zetten om het gebruik van giftige gasen in te dammen.

Onvoldoende

FNV Bondgenoten vindt de genomen maatregelen onvoldoende en wil meer betrokken worden bij de naleving van de regels en de controle op bedrijven. Cramer toont volgens de vakbond duidelijk haar goede intenties, maar

uiteindelijk gaat het om een keiharde naleving van de regels. En daarin schiet het plan van de minister volgens het FNV tekort. Eind vorig jaar stelde FNV Bondgenoten wel content te zijn met het verhoogde aantal controles. Minister Cramer kondigde in september aan dat het aantal gecontroleerde zeecontainers werd verhoogd naar minimaal duizend per jaar.

Tijdens een bijeenkomst van de afgelopen Milieuraad in Brussel begin maart, riep Cramer haar collega's op om te komen tot een mondiale aanpak van het gebruik van gevaarlijke gassen. Met succes, want een week later werd bekend dat met ingang van maart 2010 het verboden is om zeecontainers met methylbromide (dat ook een ozonlaag aantastende werking heeft) te behandelen. Dit gif is echter niet het enige middel dat wordt gebruikt om ladingen te ontsmetten. Daarom drong de minister erop aan ook het gebruik van andere verdelingsmiddelen aan te pakken. Cramer is blij met dit succes en noemt het Europese verbod een belangrijke eerste stap.

Geluidsregels gelden ook voor ProRail

De VROM-Inspectie heeft ProRail er wederom op gewezen dat het bedrijf zich moet houden aan de geluidsregels die gelden voor de lijn Zutphen-Hengelo. In 2006 constateerde de rijksinspectie al een overmatige toename van vervoerbewegingen op het baanvak, zonder dat voldaan werd aan de wettelijke eisen zoals een geluidsonderzoek en eventuele saneringsmaatregelen. De VROM-Inspectie legde ProRail daarop een last onder dwangsom op. Beoordeling van de actuele vervoersbewegingen toont aan dat de huidige situatie vergelijkbaar is met die in 2006.